

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1953 m.
gruodžio

25

PENKTADIENIS
Nr.152(962)

Kaina 15 kap.

N u m e r y j e :

1. I. DONSKOJUS. Argi to laukia specialistai iš pasitarimo MTS?—1 pusl.
2. TSRS Aukščiausiojoje Teisme—2 pusl.
3. V. DAUKŠA. Vykdyti priimtus nutarimus—2 pusl.
4. „Kur jūsų žmoniškumas,

- broliai Gorbunovai“—3 pusl.
5. G. TARANOVIČIUS. Didysis lenkų tautos poetas—3 pusl.
6. Laisvoji Triesto teritorija (Informacija)—4 pusl.
7. Liaudies demokratijos šalyse—4 pusl.

Kolūkiečių gyvulininkystės darbuotojas

Dideli uždaviniai iškelti kolūkinei valstietijai vystant visuomeninę gyvulininkystę. TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas reikalauja, kad per artimiausius 2—3 metus būtų pasiektas toks visuomeninės gyvulininkystės pakilimas, kuris pilnai užtikrintų patenkinimą gyventojų poreikių gyvulininkystės produktais, o perdėrciančiosios pramonės — žaliava.

Vykdam šiuos uždavinius didelis vaidmuo tenka kolūkiečių gyvulininkystės darbuotojams. Jų pareiga užtikrinti pavyzdinę gyvulių priežiūrą, pasiekti racionaliausio pašarų išteklių panaudojimo, gerai organizuoti veislininkystės darbą ir šiuo pagrindu siekti aukšto visuomeninės gyvulininkystės produktyvumo.

Mūsų rajone yra nemažai gyvulininkystės darbuotojų, rodančių pasiaukojamo darbo pavyzdį, atkakliai kovojančių už TSKP CK rugsėjo Plenumo iškeltų uždavinių įvykdymą. Rajone yra plačiai išgarsėjusi „Lenino atminties“ kolūkiečių geriausia melžėja Kaptolina Lukjanova. Per paskutinius dvejus metus ji pastebimai aukščiausiuoju rajone pieno primelžėja. Šiais metais K. Lukjanova primelžė iš kiekvienos jai priskirtų 11 karvių daugiau kaip po 1.900 litrų pieno.

Jos laimėjimas — ne atsitiktinumas. Tai yra didelio darbo, atkaklios kovos už gyvulininkystės produktyvumo augimą rezultatas. K. Lukjanova rūpestingai prižiūri karves, visuomet jas švariai laiko. Ji gerai paruošia pašarus ir sušeria juos kiekvienai karvei sutinkamai su nustatytu jai daviniu, taiko priešakinį melžimo metodus. Ji atidžiai studijuoja geriausių šalies melžėjų patyrimą ir įdiegia jį gimtojo kolūkiečių fermose.

„Lenino atminties“ kolūkyje dirba ir kita išgarsėjusi gyvulininkystės darbuotoja—M. Pupelienė. Šiemet ji išaugino po 20 paršelių iš kiekvienos jai priskirtos motininės kiaulės. Gerų rezultatų pasiekė taip pat „Garbingo darbo“ kolūkiečių klaukinė Radvanskaja, Stalino

vardo kolūkiečių klaukinė Svidinskienė ir eilė kitų gyvulininkystės fermų darbuotojų.

Šie faktai rodo, kad kadrai daug nulemia gyvulininkystės išvystymą ir jos produktyvumą augimo sėkmę, kad ten, kur fermose dirba nuolatiniai žmonės, kurie myli savo darbą ir atiduoda jam visas savo jėgas ir žinias, ten sėkmė užtikrinta.

Tačiau tenka pažymėti, kad eilėje rajono kolūkiečių gyvulininkystės darbuotojų kadrams neskiriama reikiamo dėmesio. Čapajevų vardo, J. Žemaitės vardo ir eilėje kitų kolūkiečių nėra nuolatinių gyvulininkystės darbuotojų kadro, o gyvulius prižiūri visi kolūkiečiai paieiliui. Esant tokiai padėčiai, nėra ko stebėtis, kad šie kolūkiečiai iš gyvulininkystės gauna mažas pajamas.

Didelis stabdys vystant visuomeninę gyvulininkystę yra ir tai, kad eilėje kolūkiečių fermų darbuotojams atlyginimas priskaitomas nepriklausomai nuo gautos produkcijos, kad netaikomas papildomas, premijinis darbo atlyginimas. Tokia padėtis pakerta materialinį suinteresuotumą gerinant darbo rodiklius ir trukdo greitesniam gyvulių produktyvumo kilimui.

Gyvulininkystės darbuotojas — svarbi figūra kolūkiečių gamybos bare, turinčiame gyvybiniai svarbią reikšmę šaliai. Tai įpareigoja kolūkiečių valdybas ir pirmines partines organizacijas skirti didžiausią dėmesį parenkant gyvulininkystės kadrus, nuolat auklėti juos, kelti jų aktyvumą ir iniciatyvą kovoje už spartų gyvulininkystės pakilimą, teikti jiems šiame darbe visokeriopą pagalbą. Reikia sudaryti visas sąlygas geram gyvulininkystės darbuotojų darbui, užtikrinti teisingą darbo apmokėjimą.

Draugai gyvulininkystės darbuotojai! Dėkime visas savo jėgas ir žinias spartesniam visuomeninės gyvulininkystės išvystymui, garbingai įvykdymė TSKP CK rugsėjo Plenumo iškeltus uždavinius.

Nauji įrenginiai ir mašinos mašinų-traktorių stotims

Čardžou srities mašinų-traktorių stotis papildoma didelio našumo įrengimais. Į sritinės žemės ūkio aprūpinimo kontoros bazę pristatyta didelė naujų mechanizmų siunta. Mašinų-traktorių stotis gavo naujausios konstrukcijos benzino pilstymo prietaisus, standus dizelinio

kuro aparatūrai išbandyti: mašinas motorų detalėms plauti remonto metu, tekinimo-sriegimo ir vertikalinio gręžimo stakles.

Kai kurie mechanizmai atgabenami į sritį pirmą kartą. Jų tarpe — kanapių piovimo mašinos, vilktuvai medžiams persodinti. (TASS—ELTA).

ARGI TO LAUKIA SPECIALISTAI IŠ PASITARIMO MTS?

Erdviame Zarasų MTS klube vyksta eilinis žemės ūkio specialistų pasitarimas. Patalpose šalta, apie 50 žmonių: agronomų, zootechnikų ir veldarbuotojų, nenusirenge viršutinių drabužių, glaudžiai grupėmis susėdo įvairiuose salės kampuose. Visi stengiasi pasišildyti, įtraukdami galvą į šiltą palto apykaklę arba įsivyniodami į pūkinį galvos apdangalą.

Susirinkime kalba, irgi nenusirenge palto, vyresnysis MTS zootechnikas drg. Vaitkevičius; jis perskaito direktyvinius nurodymus, pasakoja apie apskaitos ir atskaitomybės formas gyvulininkystės fermose. Salėje tylu, bet tai nereiškia, kad susirinkusieji sužavėti oratorius kalba. Šaltis trukdo susikaupti, niekas neužsirašo savo pastabų, nes susirinkusieji sukio rankas giliai į kišenes. Pagyvėjimas specialistų tarpe prasidėjo tik tada, kai baigdamas savo instruktažą drg. Vaitkevičius pranešė koncentruotų pašarų paskirstymo kolūkiams planą. Eilė specialistų išreiškė savo nuomonę šiuo klausimu. Tačiau, matyti, drg. Vaitkevičius nebuvo kompetingas daryti kokių nors pakeitimų jų paskirstyme, o kitų vadovaujančių MTS darbuotojų pasitarime nebuvo. Dėl to šis klausimas taip ir liko galutinai neišspręstas.

Po Vaitkevičiaus pasisakymo prieš susirinkusius specialistus pasirodė sėklų kokybės laboratorijos vedėja drg. Matusevičiūtė. Ji neilgam atitraukė klausytojų dėmesį, iš viso 15-20 minučių truko jos „instruktažas“. Iš lapelio, kurį ji laikė rankoje, ji perskaitė, kokie kolūkiečiai pristatė patikrinimui sėklas ir kokie nepristatė, pasakė keletą žodžių apie patikrinimo rezultatus ir apie jo reikšmę ir tuo pasitenkino.

Tuo metu salėje pasirodė MTS direktorius drg. Cacūra ir vyr. agronomas drg. Rimkus. Su prideramu rimtumu jie užėmė vietas prezidiume. Drg. Cacūra, negaišdamas laiko, paskelbė apie tolesnę pasitarimo eigą.

— Dabar, — pranešė jis, —

pasisakys žemės ūkio specialistai ir praneš apie padėtį kolūkiuose. Ir drg. Cacūra pradėjo iššaukti kalbėtojus pagal sąrašus.

Pirmas buvo iššauktas „Bolševiko“ kolūkiečių agronomas drg. Jonėnas. Iš jo kalbos susirinkusieji specialistai taip ir negalėjo suprasti padėties kolūkyje, nes, matyt, ir pats drg. Jonėnas buvo blogai su ja susipažinęs. Jis negalėjo paaiškinti, kodėl iki šiol kolūkyje nepradėta valyti sėklos, išvežti durpės ir mėšlas, kodėl bloga padėtis gyvulininkystės fermose. Nieko drg. Jonėnas nepasakė ir apie tai, kaip jis mano pertvarkyti darbą kolūkyje, pašalinti esamus trūkumus. Jis kalbėjo vien dėl to, kad jį iškvietė ir buvo nepatogu atsisakyti.

Tokio pat pobūdžio buvo ir kitų 5 agronomų pasisakymai, kuriuos vyr. agronomas Rimkus iškvietė pagal sąrašą. Nuostabu, kodėl pasitarimo vadovai apsiribojo vien agronomų pasisakymais ir nesuteikė žodžio nei zootechnikams, nei veldarbuotojams, iš kurių nė vienas taip ir nepasisakė. Maža to, niekas net nepasidomėjo, ar kas nors iš specialistų, kurie nebuvo įtraukti į sąrašą, nori pasisakyti ir papasakoti apie pasitaikančius jam sunkumus arba pasidalinti savo darbo patyrimu.

Argi MTS vadovams nebuvo įdomu sužinoti, kodėl, pavyzdžiui, daugumoje rajono kolūkiečių sužlugdomi užsiėmimai agrozootechnikos kursuose. O gal būt juos patenkino M. Melnikaitės vardo kolūkiečių agronomo drg. Matvejevo atsakymas, kur jis pareiškė, kad dėl tamsos ir purvo rudens metu klausytojai nesilanko užsiėmimuose. Daugelis specialistų nesutiko su drg. Matvejevo paaiškinimu. Jie pareiškė, kad eilė kolūkiečių pirmininkų neskiria dėmesio kursams, nepadedą specialistams organizuoti juos, kursų vadovai neturi reikalingų vadovėlių ir vaizdinių priemonių.

Nepatogioje padėtyje atsidūrė ir MTS vyr. agronomas

drg. Rimkus, kai paklausė specialistus, kokių vadovėlių ir vaizdinių priemonių jiems trūksta.

Keista, kad ligi šiol drg. Rimkus apie tai nežinojo ir rado laisvo laiko susirūpinti specialistų poreikiais tik tada, kai agrozootechnikos kursuose jau praleista daugiau kaip 50 mokslo valandų.

Nedažnai MTS vyr. agronomas drg. Rimkus pasisako žemės ūkio specialistų susirinkimuose, jo kalba šiame pasitarime, galima sakyti, buvo pirma. Bet ir čia jis nebuvo per daug kalbus: 10—15 minučių jis aiškino žiemkenčių priežiūros apskaitos formą ir tarė keletą pamokomų žodžių.

Baigiamąjį žodį tarė MTS direktorius drg. Cacūra. Jo rankose buvo tos pačios žinios, kurios buvo surinktos diena anksčiau iš žemės ūkio specialistų. Neturėdamas davinį gilesnei kolūkiečių padėties analizei, drg. Cacūra pakartojo iš sąrašo, kokie kolūkiečiai pagal kokius rodiklius atsilieka. Po to, truputį pabūręs kai kuriuos specialistus už blogus reikalus kolūkiuose, nepaklusniams pamokyti jis perskaitė įsakymą, kad specialistų, ligi šiol neišvykusių nuolat gyventi į kolūkius, atžvilgiu bus imtasi griežtų priemonių.

Šiuo ir pasibaigė žemės ūkio specialistų pasitarimas. MTS vadovai, lengviau atsidusę ir patenkinti tuo, kad pasitarimas su žemės ūkio specialistais įvykdytas, išsiskirstė į namus.

Nors MTS vadovai ir buvo patenkinti pasitarimu, tačiau žemės ūkio specialistai pasitarimu pasiliko visiškai nepatenkinti. Nejaugi juos sukvietė į MTS vien dėl to, kad surinktų iš jų davinius ir pakalbėtų apie apskaitos formas?

Ne, ne to laukia žemės ūkio specialistai iš MTS pasitarimo. Jie tikisi čia gauti konkrečių patarimų, kaip geriau tvarkyti savo darbą, į ką daugiau kreipti dėmesį, jie nori pasidalyti savo patyrimu, iškelti trūkumus. O viso to pasitarime ir nebuvo.

I. D o n s k o j u s

Agronomų—daržovininkų seminaras

RTFSR Tarybinių ūkių mokomajame kombinate pradėjo darbą tarybinių ūkių agronomų-daržovininkų seminaras. Mokyti suvažiavo Maskvos, Voronežo, Saratovo, Kuibyševų ir Krymo sričių, Chabarovsko krašto, No-

vosibirsko srities, Karelijos-Suomijos, Lietuvos ir Latvijos TSR, Udmurtijos ATSR žemės ūkio specialistai.

Į seminaro darbo planą įtrauktos paskaitos apie švintinio elektra taikymą auginant daržovines kultūras šilt-

namiuose, apie daržovių bei bulvių sodinimo, priežiūros ir nuėmimo mechanizavimą, apie ankstyvųjų bulvių auginimo agrotechniką, kvadratinį-lizdinį sodinimą ir kt.

(TASS—ELTA).

TSRS Aukščiausiojo Teismo

1953 metų gruodžio 18 — 23 d. d. TSRS Aukščiausiojo Teismo Specialioji Teisminė Kolegija, kurią sudarė:

Pirmininkaujantis — Specialiosios Teisminės Kolegijos Pirmininkas Tarybų Sąjungos Maršalas I. S. Konevas ir Kolegijos nariai: Visasąjunginės Profesinių Sąjungų Centro Tarybos Pirmininkas N. M. Švernikas, TSRS Aukščiausiojo Teismo Pirmininko pirmasis pavaduotojas J. L. Zeldinas, armijos generolas K. S. Moskalenko, TSKP Maskvos šrities komiteto Sekretorius N. A. Michailovas, Gruzijos Profesinių Sąjungų Tarybos Pirmininkas M. I. Kučava, Maskvos miesto teismo pirmininkas L. A. Gromovas, TSRS Vidaus reikalų ministro pirmasis pavaduotojas K. F. Lunevas 1934 metų gruodžio 1 d. įstatymu nustatyta tvarka uždaramame teismo posėdyje apsvaistė baudžiamąją bylą dėl L. P. Berijos ir kitų kaltinimo.

Sutinkamai su kaltinamąja išvada, teismui buvo atiduoti: L. P. Berija, apkaltintas nusikaltimais, numatytais RTFSR Baudžiamojo Kodekso straipsnių 58—1 „B“, 58—8, 58—13, 58—11, V. N. Merkulovas, V. G. Dekanozovas, B. Z. Kobulovas, S. A. Goglidze, P. J. Mešikas, L. J. Vlodziurskis, apkaltinti nusikaltimais, numatytais RTFSR Baudžiamojo Kodekso straipsnių 58—1 „B“, 58—8, 58—11. Teisminis tardymas visiškai patvirtino parengtinio tardymo medžiagą ir visiems teisiamiesiems pateiktus kaltinimus, išdėstytus kaltinamojoje išvadoje.

Teismai nustatė, kad teisiamasis Berija, išdavęs Tėvynę ir veikdamas užsienio kapitalo interesais, sulipdė Tarybų valstybei priešišką išdavikišką sąmokslininkų grupę, kurią įėjo daugelio metų bendros nusikaltamos veiklos šuršči su Berija teisiamieji V. N. Merkulovas, V. G. Dekanozovas, B. Z. Kobulovas, S. A. Goglidze, P. J. Mešikas ir L. J. Vlodziurskis. Sąmokslininkai užsibrėžė nusikaltimą tikslą panaudoti Vidaus reikalų ministerijos organus prieš Komunistų Partiją ir TSRS Vyriausybę, pastatyti Vidaus reikalų ministeriją viršum Partijos ir Vyriausybės valdžiai užgrobti, tarybinę darbininkų ir valstiečių santvarkai likviduoti, kapitalizmui restauruoti ir buržuazijos viešpatavimui atkurti.

Teismai nustatė, kad L. P. Berija pradėjo nusikaltimą išdavikišką veiklą ir nustatė slapto ryšius su užsienio žvalgybomis dar pilietinio karo metu, kai L. P. Berija 1919 metais, būdamas Baku mieste, įvykdė išdavystę, stojęs į slapto agentūrinę tarnybą kontrrevoliucinės musavatiščių vyriausybės Azerbaidžane žvalgyboje, kuri veikė Anglijos žvalgybos organų kontroliuojama.

1920 metais L. P. Berija, būdamas Gruzijoje, vėl įvykdė išdavystę, užmezgdamas slapto ryšį su Gruzijos menševikinės vyriausybės žvalgyba, kuri taip pat buvo Anglijos žvalgybos filialas.

Vėlesniais metais, iki pat jo suėmimo, L. P. Berija palaikė ir plėtė slapto ryšius su užsienio žvalgybomis.

Daug metų L. P. Berija ir jo bendrininkai kruopščiai slėpė ir maskavo savo priešišką veiklą.

J. V. Stalinui mirus, dėdamas viltis į bendrą reakcinių imperialistinių jėgų suaktyvėjimą prieš Tarybų valstybę, L. P. Berija ėmėsi forsuotų veiksmų savo antitarybiniais išdavikiškais sumanymams įgyvendinti, kas ir leido per trumpą laiką demaskuoti L. P. Beriją bei jo bendrininkus ir užkirsti kelią jų nusikaltimams veiklai.

Tapęs 1953 metų kovo mėnesį TSRS Vidaus reikalų ministru, t. e. siamasis L. P. Berija, ruošdamasis užgrobti valdžią, ėmė intensyviai kelti sąmokslininkų grupės dalyvius į vadovaujančias pareigas tiek centriniame VRM aparate, tiek ir jos vietiniuose organuose. L. P. Berija ir jo bendrininkai susidorodavo su dorais VRM darbuotojais, kurie atsakydavo vykdyti nusikaltimus sąmokslininkų potvarkius.

Savo antitarybiniais išdavikiškais tikslais L. P. Berija ir jo bendrininkai ėmėsi eilės nusikaltimų priemonių, kad suaktyvintų buržuazinių nacionalistinių elementų likučius sąjunginėse respublikose, sukeltų priešišumą ir nesantaiką tarp TSRS tautų ir visų pirma pakirstų TSRS tautų draugystę su didžiąja rusų tauta.

Veikdamas kaip aršus tarybinės laudies priešas, teisiamasis L. P. Berija, siekdamas sudaryti mūsų šalyje sunkumus su maistu, sabotavo, trukdė vykdyti ypatingai svarbias Partijos ir Vyriausybės priemones, nukreiptas į kolūkių bei tarybinių ūkių ūkinį pakilimą ir į nenukrypstantą tarybinės laudies gerovės kėlimą.

Nustatyta, kad teisiamasis L. P. Berija ir jo bendrininkai, slėpdami ir maskuodami savo nusikaltimą veiklą, įvykdė teroristinius susidorojimus su žmonėmis, iš kurių pūsės jie bijojo demaskavimo. Vienu iš pagrindinių savo nusikaltamos veiklos metodų sąmokslininkai pasirinko šmeižtą, intrigas ir įvairias provokacijas prieš dorus partinius ir tarybinius darbuotojus, kurie stovėjo skersai kelio L. P. Berijos bei jo bendrininkų išdavikiškiems, priešiškiems Tarybų valstybei sumanymams ir trukdė jiems skverbtis į valdžią.

Teismai nustatė, kad teisiamieji L. P. Berija, V. N. Merkulovas, V. G. Dekanozovas, B. Z. Kobulovas, S. A. Goglidze, P. J. Mešikas ir L. J. Vlodziurskis, išnaudodami savo tarnybines padėties VRLK—VSM—VRM organuose, įvykdė eilę sunkių

nušikaltimų, siekdamį žudyti dorus, Komunistų partijos ir Tarybų valdžios reikalui ištikimus kadrus.

Teismai nustatė taip pat L. P. Berijos nusikaltimus, liudijančius apie jo visiškai moralinį pakrikimą, ir Berijos įvykdytų nusikaltimų savanaudiškų veiksmų bei piktnaudžiavimų valdžia faktus.

Visų teisiamųjų kaltė jiems pateiktais kaltinimais buvo visiškai įrodyta teisme autentiškais dokumentais, daiktiniais įrodymais, pačių teisiamųjų padarytais užrašais, gausių liudininkų parodymais.

Įrodymų demaskuoti, teisiamieji L. P. Berija, V. N. Merkulovas, V. G. Dekanozovas, B. Z. Kobulovas, S. A. Goglidze, P. J. Mešikas ir L. J. Vlodziurskis teismo tardymo metu patvirtino parodymus, jų duotus parengtinio tardymo metu, ir prisipažino kalti įvykdę eilę sunkių valstybinių nusikaltimų.

TSRS Aukščiausiojo Teismo Specialioji Teisminė Kolegija nustatė teisiamąjį L. P. Berijos kaltumą — Tėvynės išdavimu, antitarybinės sąmokslininkų grupės organizavimu valdžiai užgrobti ir buržuazijos viešpatavimui atkurti, teroristinių aktų įvykdymu prieš politinius veikėjus, atsidavusius Komunistų partijai ir Tarybų Sąjungos tautoms; aktyvia kova prieš revoliucinį darbininkų judėjimą Baku mieste 1919 metais, kai Berija ėjo slapto agentūrinės pareigas kontrrevoliucinės musavatiščių vyriausybės Azerbaidžane žvalgyboje, užmezgė ten ryšius su užsienio žvalgyba, o vėliau palaikė ir plėtė savo slapto nusikaltamus ryšius su užsienio žvalgybomis iki demaskavimo ir suėmimo momento, tai yra RTFSR Baudžiamojo Kodekso straipsnių 58—1 „B“, 58—8, 58—13, 58—11 numatytais nusikaltimais.

Teismai nustatė teisiamųjų V. N. Merkulovo, V. G. Dekanozovo, B. Z. Kobulovo, S. A. Goglidzės, P. J. Mešiko ir L. J. Vlodziurskio kaltumą Tėvynės išdavimu, teroristinių aktų įvykdymu ir dalyvavimu antitarybinėje išdavikų grupėje, tai yra RTFSR Baudžiamojo Kodekso straipsnių 58—1 „B“, 58—8, 58—11 numatytais nusikaltimais.

TSRS Aukščiausiojo Teismo Specialioji Teisminė Kolegija nutarė:

Nuteisti L. P. Beriją, V. N. Merkulovą, V. G. Dekanozovą, B. Z. Kobulovą, S. A. Goglidžę, P. J. Mešiką, L. J. Vlodziurskį aukščiausiosios kriminaline bausme — sušaudyti, konfiskuojant asmeniškai jiems priklausantį turtą, atimant karinius laipsnius ir apdovanojimus.

Nuosprendis yra galutinis ir neskundžiamas.

NUOSPRENDIS ĮVYKDYTAS

Gruodžio 23 d. įvykdytas TSRS Aukščiausiojo Teismo Specialiosios Teisminės Kolegijos nuosprendis nuteistiems aukščiausiosios kriminaline bausme — sušaudyti — L.

P. Berijai, V. N. Merkulovui, V. G. Dekanozovui, B. Z. Kobulovui, S. A. Goglidzei, P. J. Mešikui ir L. J. Vlodziurskiui.

BRIANSKO SRITIS. TSKP Bežtcko miesto komitetas į pagalbą savarankiškai studijuojantiems marksizmo-leninizmo pagrindus organizavo lektoriumus, kurie veikia prie Mokytojų namų, Briansko garvežių statybos gamyklos Kultūros rūmų ir prie plieno gamyklos. Daugiau kaip 400 žmonių yra jų nuolatiniai klausytojai.

Nuotraukoje: paskaitos savarankiškai studijuojančiųjų TSKP istoriją metu.

I. Rabinovičiaus nuotr. (TASS).

* PARTIJOS GYVENIMAS *

Vykdyti priimtus nutarimus

Remonto-statybos kontoros partinės organizacijos komunistai susirinkimuose svarsto daug klausimų, priima dideles ir visapusiškus nutarimus. Bet, deja, partorganizacijos darbas apsiriboja tik nutarimų priėmimu, gi jų vykdymo niekas neorganizuoja. Dėl šios priežasties daugelis nutarimų neįgyvendinami, o egzistuoja tik susirinkimų protokoluose.

Imkime štai tokį pavyzdį. Gegužės mėnesį viename savo susirinkime partinė organizacija priėmė nutarimą pagerinti darbą jaunimo tarpe: reguliariai rengti garsinį laikraščio skaitymą, pasikalbėjimus, paskaitas jaunimui. Tačiau darbas su jaunimu po nutarimo priėmimo nepagerėjo. Jaunieji kontoros darbininkai ir tarnautojai tebėra palikti patys sau.

Nemaža buvo susirinkimuose kalbama apie socialistinį lenktyniavimą. Birželio 12 d. įvykusiame partiniame susirinkime buvo priimtas nutarimas — sudaryti iki š. m. liepos 1 d. soclenktynių sutartis tarp brigadų ir pavienių darbininkų, lenktyniavimo rezultatus apsvaistyti kiekvieną mėnesį ir paskelbti juos ro-diklių lentoje.

Bet soclenktynių sutartis buvo sudarytos tik rudenį, ir tai formaliai. Socialistinio lenktyniavimo rezultatai suvedami retai — kartą per ketvirtį, nors susirinkimo nutarime numatyta suvesti juos kiekvieną mėnesį.

Vystant socialistinį lenktyniavimą pamirštas labai svarbus klausimas — pirmųjų darbo patyrimo skleidimas. Yra dvi puikios kokybės brigados, bet apie jų laimėjimus niekada neužsimenama. Neužsimenama apie geriausių darbininkų — D. Kazanovo, F. Dubovskio, E. Volikovo, P. Dubovskio ir eilės kitų, mėnesines išdirbio normas įvykdančių 120—160 procentų, — darbo patyrimo paskleidimą. O iš jų daug galėtų pasimokyti kiti darbininkai, pritaikyti jų patyrimą savo darbe ir pasiekti naujų laimėjimų.

Labai vaizdžiai parodo nutarimų vykdymo kontrolės nebuvimą sekantis faktas. Šiemet bene penkiuose partiniuose susirinkimuose buvo kalbama apie politinio darbo sustiprinimą ir tuo klausimu priimti nutarimai. Tačiau paskutiniuoju metu politinis darbas remonto-statybos kontoros darbininkų tarpe visiškai apleistas. Buvo priimtas nutarimas kas savaitę rengti politinformacijas, pasikalbėjimus su darbininkais. Bet iš tikrųjų nuo paskutinės politinformacijos praėjo jau pora mėnesių. Garsinis laikraščio skaitymas visiškai nepraktikuojamas. Agitatorių kolektyvas paskutiniuoju metu nieko nėvėikia.

Partinė organizacija, jos sekretorius pamiršo, kad darbo žmonių politinio sąmoningumo kėlimas turi nepaprastai didelę reikšmę gamybai. Kad remonto-statybos kontora per 11 mėnesių mėtinį lėšų įdėjimo planą įvykdė tik 67 procentais, žymia dalimi atsiliepė ir politinio darbo apleistumas, nebuvimas kovos už sėkmingą uždavinių įvykdymą.

Į nutarimų vykdymą turi būti įtraukti visi komunistai, duodant jiems partinius įpareigojimus. Gi šioje partinėje organizacijoje komunistams įpareigojimai duodami labai retai. Nuolatinį įpareigojimą turi tik vienas komunistas drg. Keleberda, kuris vadovauja profsąjunginei organizacijai. Be to, paskutiniu metu pradėjo vadovauti rate-liui TSKP Istorijos irumpajam kursui nagrinėti komunistas drg. Ciriutinkovas. Likusieji 5 komunistai (be sekretoriaus) įpareigojami gauna retai.

Remonto-statybos kontorai keliami dideli uždaviniai gerinant darbo žmonių aptarnavimą. Partinė organizacija privalo rimtai pagerinti savo darbą, kad galėtų sėkmingai vadovauti šių uždavinių vykdymui. Vienas pagrindinių veiksnių, įgalinančių partorganizaciją pagerinti savo darbą, yra priimtų nutarimų nekrypstamas vykdymas.

V. D a u k š a

„Kur jūsų žmoniškumas, broliai Gorbunovai“

Š. m. lapkričio mėn. 25 d. „Pergalėje“ buvo išspausdintas straipsnis „Kur jūsų žmoniškumas, broliai Gorbunovai“. Straipsnis sukėlė rajono darbo žmonių tarpe pasipiktinimą žiauriu Gorbunovų elgesiu su savo sena motina. Plačiai svarstė šį straipsnį komjaunimo organizacijos. Redakcija gauna daug atsiliepimų, smerkiančių Gorbunovų elgesį.

Žemiau spausdiname kai kuriuos atsiliepimus.

Tai svetima tarybiniam žmogui

Susirinkusiems į klubą skaityklą vieną vakarą kolūkiečiams, kurių tarpe buvo nemaža jaunimo, aš perskaičiau rajoniniame laikraštyje išspausdintą straipsnį „Kur jūsų žmoniškumas, broliai Gorbunovai“. Straipsnis giliai sujaudino klausytojus.

Komjaunuolis Dubnikovas, kurio motina taip pat buvo susirinkusiųjų tarpe, pareiškė:

—Aš smerkiu Gorbunovų pasielgimą su motina, kuris svetimas tarybiniam žmogui. Štai sėdi mano motina. Ir aš tiesiog įsivaizduoti negaliu, kaip galima pasakyti šurkš-

tesnį žodį jai, kuri, mane augindama, paaukojo savo sveikatą, kuriai mano laimė brangiausia už viską pasaulyje. Aš duodu komjaunuolio garbės žodį, kad visada gerbsiu ir mylėsiu savo motiną, kelsiu į viešumą tuos, kurie, pametę žmoniškumo jausmą, apleidžia savo tėvus.

Visi susirinkusieji pasmerkė nežmonišką Gorbunovų elgesį, kaip svetimą tarybiniam žmogui.

T. S a t r o v a s
„Tarybinio artojo“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius

Gerbkime senatvę

Neseniai „Pažangos“ kolūkio III laukininkystės brigadoje, kur prie kūlimo dirbo daugiausia jaunimas, atsilankė pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Samochvalova. Pertraukus metą ji supažindino kolūkiečius su „Pergalėje“ spausdintu straipsniu „Kur jūsų

žmoniškumas, broliai Gorbunovai“.

Komjaunuoliai ir jaunuoliai griežtai smerkė brolių Gorbunovų elgesį. Jie visi pasižadėjo gerbti savo tėvus, visus senus žmones.

V. O z n a n s k a s
„Pažangos“ kolūkio komjaunuolis

Ar taip turi elgtis komjaunuolis?

Susįjaudinę ir pasipiktinę kalbėjo susirinkime M. Melnikaitės vardo kolūkio komjaunuoliai apie žiaurų Gorbunovų pasielgimą su savo senute motina.

—Aš negaliu ramiai galvoti apie tai, — kalbėjo komjaunuolis B. Stankavičius, — kad namuose, kur gyvena komjaunuolė, galėjo būti panašus įvykis. Komjaunuolė nepasipriešino nežmoniškam atsilikėlių, neišgyvendinusių iš savo sąmonės kapitalizmo liekanų, tėvų elgesiui! Kur

jos komjaunuoliška sąžinė? Argi komjaunuolės M. Gorbunovos pažiūra į savo senelę, kuri ją dar mažylę našiojo, prižiūrėjo, suderinama su komjaunuolio vardu?

Kaip svetimą tarybinės visuomenės gyvenimui reiškinį, smerkė Gorbunovų pasielgimą su senute motina ir kiti komjaunuoliai.

P. M e l k o v a s
M. Melnikaitės vardo kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius

Didysis lenkų tautos poetas

(A. Mickevičiaus 155-osioms gimimo metinėms)

Lenkų tauta davė pasauliui didį poetą — Adomą Mickevičių. Įkvėptas liaudies lūkesčių ir siekimų reiškęjas — Adomas Mickevičius vienodai brangus visai pažangiajai žmonijai. Jo vardas yra greita Puškino, Ševčenkos, Heines, Rustavelio ir kitų žmonių genijų vardų. Jų kūriniai sudaro pasaulinės kultūros lobyną.

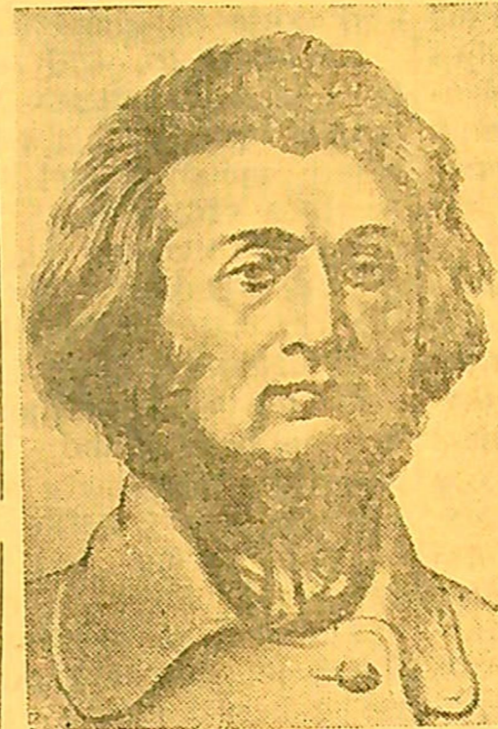
Ypatinga šiluma gaubia Adomo Mickevičiaus vardą Lietuvoje. Čia, prie plačiojo Nemuno ir mėlynosios Nerios, praėjo poeto jaunystės metai, suklestėjo jo poetinis talentas. Neveltui jis Lietuvą pavadino savo tėvyne.

Adomas Mickevičius gimė 1798 metų gruodžio 24 d. nedideliame Baltarusijos mieste — Naugarduke, advokato šeimoje. Poeto tėvas savo laiku buvo Tadeušo Kostiuškos sukilėlių būrių kareivis. Baigęs mokyklą Naugarduke, Mickevičius persikelia į Vilnių ir įstoja į universiteto filologijos fakultetą. Tuo metu universitete veikė patriotiniai lenkų jaunimo būriai ir Mickevičius juose aktyviai dalyvauja. Su jais poetas nenutraukė ryšių ir vėliau, būdamas lotynų kalbos dėstytoju Kaune.

Dar ankstyvoje jaunystėje Mickevičius bando rašyti eilėraščius, o 1818 metais savaitraštyje „Tygodnik Vilencki“ („Vilniaus savaitraštis“) pasirodo jo pirmieji eilėraščiai „Filaretų daina“ ir „Miesto žiema“. Po ketverių metų išleidžiamas pirmasis jo kūrinių rinkinys. Šioje knygoje jau aiškiai išryškėjo nepaprastas poeto kūrybos grožis ir savitumas. Jo eilėraščiuose, baladėse, sonetuose labai žymi liaudies kūrybos — dainų, pasakų, legendų įtaka. Adomui Mickevičiui teko daug jų girdėti vaikystėje, šeimos židinyje, kur neretai buvo kalbama apie Lietuvos ir Lenkijos praeitį.

Antai, liaudies pasakojimai apie lietuvių kovą su teutonų kryžiuočių ordinu buvo poeto panaudoti įstabioje poemoje „Gražina“. Tai — istorinė apysaka apie lietuvių didvyrę, kuri drąsiai griebė kalaviją, kad atliktų savo „pareigą Tėvynei“. Gražinos paveikslas įkūnija milžinišką tėvynės meilę, nesutaikomumą jos priešams, pasiryžimą

pasiuokoti vardan tėvynės. Ši puikų žmonių brooža, kuri Mickevičius apdainavo senovinėje poemoje, laisvę mylinčios tautos ne kartą parodė istorinių išmėginimų ir

audrų metu. Skaitant „Gražiną“ nejučiomis prisimena Didžiojo Tėvynės karo kautynių laukai, kai už mūsų Tėvynės garbę ir nepriklausomybę tarybiniai patriotai drąsiai pasiūkdavo mirtį. Viena iš kritusių didvyrių buvo paprasta Lietuvos mergaitė — komjaunuolė, Tarybų Sąjungos Didvyris Marytė Melnikaitė.

Metams praėjus po to, kai pasirodė poema „Gražina“, kurią Mickevičius sukūrė Vilniuje, caro vyriausybė ištrėmė poetą ir kai kuriuos jo draugus už dalyvavimą lenkų jaunimo būrių veikloje. Vykdydamas įsakymą, Mickevičius buvo priverstas apleisti Lietuvą. 1824 metų spalio mėnesį jis atvyko į Peterburgą.

Ištrėmimas į Rusiją, kaip pripažino pats Mickevičius, jam buvo ir ištrėmimas ir kartu laimingiausias įvykis jo gyvenime: jis atsidūrė tarp geriausių to meto rusų kultūros atstovų, kurie tapo jo nuoširdžiais draugais. Savo eilėraštyje „Draugams rusams“ Mickevičius vėliau labai nuoširdžiai minėjo poetus-dekabristus Rylejevą ir Bestuževą. Kai dėl Puškino, tai jau nuo pirmosios pažinties Mickevičius tapo jo geriausiu draugu. Bendravimas su Gercenu, Žukovskiu, Viazemskiu, Aksakovu ir kitais rusų rašytojais suvaidino poeto gyve-

nime milžinišką vaidmenį. Puškinas eilėraštyje „Jis tarp mūsų gyveno“ rašė, kaip anuo metu Adomas Mickevičius per pasikalbėjimus su rusų draugais svajojo:

... apie būsimus laikus,
kai vaidus pamiršusios
tautos į didžią šeimą
susiburs.

Šis posmelis ryškiai apibūdina Adomo Mickevičiaus politines pažiūras ir įsitikinimus. Jis visa siela neapkenė priespaudos ir smurto, su milžiniška jėga reiškė savo protestą prieš priespaudą, vardan tautų laisvės. Ypatingai aiškiai demokratizmo, laisvės, tėvynės meilės ir meilės savo liaudžiai motyvai skamba poemoje „Ponas Tadas“, kurioje poetas sukūrė monumentalinę epopeją iš senosios Lietuvos ir Lenkijos gyvenimo.

„Poną Tada“ Mickevičius kūrė Paryžiuje. Ten likimas jį nubloškė po nesėkmingų mėginimų grįžti į tėvynę. Penkerius metus išbuvęs Rusijoje, poetas, negavęs leidimo gyventi gimtajame krašte, keliauja po Vakarų Europos miestus. 1830 metais Lenkijoje prasidėjo sukilimas prieš caro valdžią. Mickevičius pasukubėjo į įvykių vietą, tačiau dalyvauti sukilime jam nepavyko.

Poetas mirė Konstantinopolyje 1855 metais.

Lietuvai, jos liaudžiai Adomas Mickevičius pašventė nemažą savo kūrinių. Štai kodėl poemų „Konradas Valenrodas“, „Vėlinės“, baladės „Budrys ir jo sūnūs“ autorių Puškinas pavadino Lietuvos dainiumi.

Tai, apie ką poetas, svajojo daugiau kaip prieš šimtą metų, dabar tapo tikrove. Komunistų partijos sukeltos į kovą carinės Rusijos, tautos visiems laikams nuvertė tironus, likvidavo nacionalinę nesantaiką ir nurodė kelią į laisvę kitų šalių tautoms. Laisvųjų tarybinų tautų šeimoje savo šylesią atėitį susirado ir lietuvių tauta. Naują gyvenimą kuria lenkų tauta, nusikračiusi savo ponais. Ir kartos, kurios gyvena po Adomo Mickevičiaus mirties, su didele pagarba mini poetą, kurio genijus aistringai žadino liaudį į kovą už laisvę ir lygybę.

G. T a r a n o v i č i u s

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Socialistinio visuomeninio gyvenimo taisyklių pažeidėjai“

Tokio pavadinimo straipsnis buvo išspausdintas gruodžio 11 d. „Pergalėje“. Jame buvo rašoma apie neteisėną ir žiaurų Klasinskių šeimos elgesį su gyvenančia su jais

viename bute piliete Balaišyte. Klasinski uždarė duris ir privertė Balaišytę vaikščioti per langą.

Miesto vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Bobro-

vas pranešė redakcijai, kad padėčiai ištaisyti imtasi konkrečių priemonių. Klasinskiat perspėti. Dabar pilietei Balaišytei sudarytos normalios gyvenimo sąlygos.

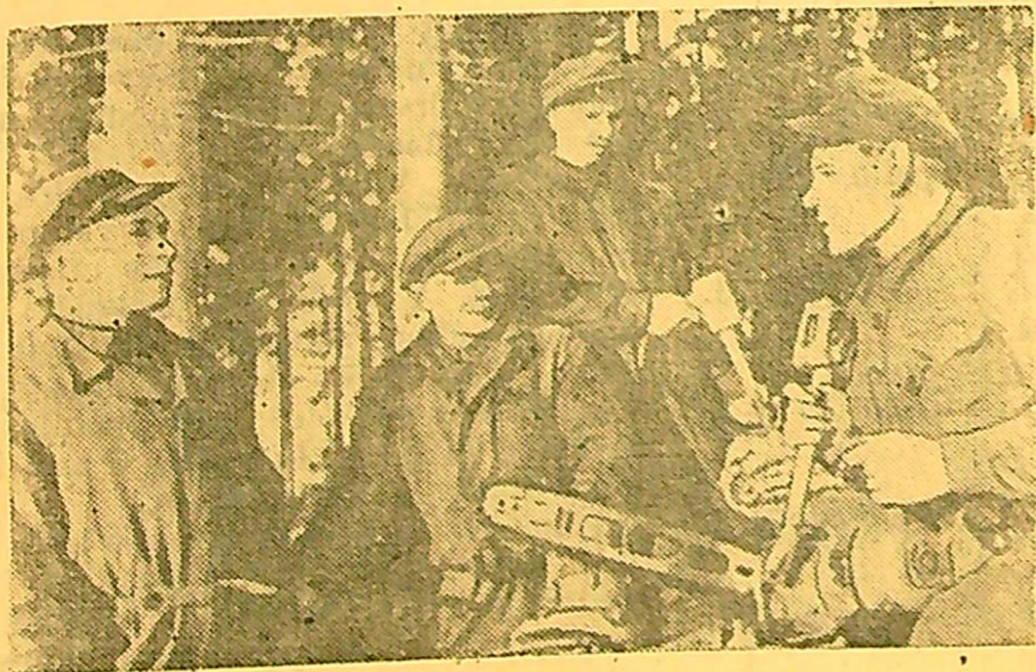
„Pašalinti betvarkę“

Tokio pavadinimo straipsnelis buvo išspausdintas 148(958) „Pergalės“ numerio. Jame buvo nurodyta į betvarkę elektrinės kontoros darbuotojų tarpe. Vyr. buhalteris Šeikus nesilaiko darbo

valandų, dažnai darbe būna neblaivus, grubiai elgiasi su atėjusiais piliečiais. Elektrinės kontoroje visada pilna dulkių, papirosų, nuorūkų, dūmų.

Elektrinės direktorius drg.

Vilkas pranešė redakcijai, kad padėčiai ištaisyti imtasi priemonių. Vyr. buhalteris Šeikus už darbo drausmės pažeidimą perspėtas. Taip pat imtasi priemonių švarai palaikyti.

TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP CK patvirtinti „Nuostatai dėl darbo organizavimo cikliškumo kirtavietėje“ sukėlė didelį Lietuvos miško ruošėjų susidomėjimą. Kaslų Rūdos miškų pramonės ūkio kolektyvas, išstudijavęs naują pažangų metodą, žymiai pakėlė darbo našumą, pagerino mechanizmų išnaudojimą. Visos elektropiuklininkų brigados dviem mėnesiais anksčiau laiko įvykdė metinį stados tvarkymo medžiagos ruošos planą. Pagarsėjusi Mykolo Gertybinės medžiagos ruošos planą. Pagarsėjusi Mykolo Gertybinės vadovaujama brigada jau 1954 metų sausį paruošė tūkstančius kubinių metrų medienos.

Nuotraukoje: elektropiuklininkų brigadininkas M. Gervetauskas kalbasi su savo brigados nariais drg. drg. A. Sīmanaičiu, J. Pečkū ir A. Gudaičiu.

M. O g a j a u s nuotr.

(ELTA).

Laisvoji Triesto Teritorija (Informacija)

Pasaulinė spauda pastaruoju metu dažnai pranešdavo apie įvykius Laisvosios Triesto Teritorijos rajone.

Spalio 8 d. JAV ir Anglijos vyriausybės priėmė nutarimą perduoti Laisvosios Triesto Teritorijos zoną „A“ Italijos vyriausybei. Ryšium su tuo konfliktas tarp Italijos ir Jugoslavijos Triesto klausimu dar labiau paaštrėjo. Pagrindinė šio konflikto priežastis yra ta, kad iki šio laiko JAV ir Anglijos vyriausybės nevykdo taikos sutarties su Italija nutarimų dėl Laisvosios Triesto Teritorijos įkūrimo. Primitytinai reikalaujama, kad šie nutarimai būtų įgyvendinami, Tarybų Sąjunga pasiūlė vėl apsvaistyti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Saugumo Taryboje pagrindinį Triesto suregulavimo klausimą — Laisvosios Triesto Teritorijos gubernatoriaus paskyrimo klausimą. Tačiau JAV ir Anglija, priešingai savo tarptautiniams įsipareigojimams, tęsia agresyvią kursą, siekdama paversti Laisvąją Triesto Teritoriją savo kariniu placdarmu.

Laisvąją Triesto Teritoriją sudaro Triesto miestas ir su juo besiribojantis nedidelis rajonas. Ji yra Balkanų pusiasalio šlaitės vakarų dalyje, Adrijos jūros pakrantėje. Čia, 743 kvadratinė kilometrų teritorijoje, gyvena 300 tūkstančių žmonių, daugiausia italai ir slovėnai. Triesto miestas — didžiausias Adrijos jūros uostas ir svarbus laivų statybos centras.

Viduramžiais Triestas priklausė Venecijai. Napoleono karų laikotarpiu jį valdė Prancūzija. Po to jis priklausė Austrijos-Vengrijos monarchijai. Po pirmojo pasaulinio karo Triestas buvo perduotas Italijai.

1945 metų balandžio mėnesį, sutriuškinus fašistinę vokiečių kariuomenę, į Trieste įžengė Jugoslavijos ir Anglijos-Amerikos kariuomenė. Zoną „A“ — patį Triesto miestą ir teritoriją miesto šlaitėje — okupavo Anglijos-Amerikos kariuomenė. Jugoslavijos kariuomenė užėmė zoną „B“ — gyvenamąsias vietas į pietus nuo Triesto miesto. Zona „A“ turi daugiau gyventojų, zona „B“ yra didesnė teritorijos atžvilgiu.

1947 metais buvo sudaryta taikos sutartis su Italija. Ją pasirašė 21 valstybė, drauge karalavusios antrojo pasaulinio karo metu prieš Vokietijos-Italijos kariuomenę. Pagal šią sutartį ir buvo įkurta Laisvoji Triesto Teritorija.

Laisvosios Triesto Teritorijos vientisumą ir nepriklausomybę pagal taikos sutartį su Italija turi užtikrinti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Saugumo Taryba, o valdymas turi būti sutvarkytas Nuolatinio statuto pagrindu.

Šeštame priede prie taikos sutarties su Italija nustatytas Laisvosios Triesto Teritorijos Nuolatinis statusas, pagal kurį ši teritorija turi būti demilitarizuota ir neutrali. Laisvosios Triesto Teritorijos

konstitucija, laiduojančią pagrindines žmogaus laisves ir teises, turi priimti Steigiamasis susirinkimas. Numatyta, kad SNO Saugumo Tarybos atstovas ir asmuo, atsakingas už nuolatinio statuto vykdymą, yra gubernatorius, kurį skiria Saugumo Taryba.

Nepaisant to, kad nuo to laiko, kai buvo priimti šie nutarimai, praėjo daugiau kaip šešeri metai, jie dėl JAV ir Anglijos valdančiųjų sluoksnių kaltės liko neįvykdyti.

JAV, Didžioji Britanija, Prancūzija ir TSRS įsipareigojo užtikrinti, kad Laisvosios Triesto Teritorijos gubernatorių Saugumo Taryba paskirtų vienu metu su taikos sutarties su Italija įsigaliojimu. Tačiau JAV ir Didžiosios Britanijos vyriausybės atmetė visas Saugumo Taryboje siūlytas kandidatūras į gubernatoriaus postą, nors tam nebuvo jokio pagrindo.

Sužlugdžiusios gubernatoriaus paskyrimą, JAV ir Anglija paverė Laisvąją Triesto Teritoriją savo karine ir karine jūrų baze. Čia pastatyta daug aerodromų, poligonų, kiekvienai dešimčiai gyventojų tenka vienas svetimšalis okupantas. Gyventojai neturi elementariausių demokratinių teisių.

Parlamento rinkimų Italijoje išvakarėse — 1948 metų pavasarį JAV, Anglija ir Prancūzija paskelbė Trijų deklaraciją, kad visas Triestas perduodamas Italijai. Šio manevro tikslas buvo paremti Italijoje reakcines jėgas, praradusias milijonų rinkėjų balsus.

1953 m. spalio 8 d. JAV ir Anglija pareiškė, kad Italijai perduodamas Laisvosios Triesto Teritorijos zonos „A“ valdymas. Tai buvo naujas šturkštus taikos sutarties su Italija pažeidimas. JAV ir Anglijos vyriausybės pareiškimas atvedė į tai, kad sustiprėjo trynimasis santykiuose tarp valstybių ir visų pirma tarp šalių, besiribojančių su Laisvąja Triesto Teritorija. Šiame rajone buvo sudaryta rimta grėsmė taikai ir saugumui. Jugoslavija ir Italija sutelkė savo kariuomenę Triesto pasienyje. Sustiprėjo abiejų šalių militarizacija.

Amerikos, Anglijos imperialistai šiuo metu mėgina susitarti su Italija ir Jugoslavija dėl Laisvosios Triesto Teritorijos padalinimo. Tai vyksta už visų likusių taikos sutarties su Italija dalyvių nugaros ir yra naujas šturkštus sutarties pažeidimas.

Tarybinė vyriausybė savo 1951 metų lapkričio 17 d., 1952 metų birželio 24 d. notose atkreipė JAV ir Anglijos vyriausybę dėmesį į tai, kad Laisvosios Triesto Teritorijos padalinimas yra nesuderinamas su taikos bei saugumo palaikymo uždaviniais ir tik gali sukelti naujas komplikacijas šiame Europos rajone. 1953 metų spalio 12 d. notoje Tarybinė vyriausybė vėl primygtinai reikalauja tikslaus taikos sutarties su Italija vykdymo.

LIAUDIES DEMOKRATIJOS ŠALYSE

Pirma laiko įvykdytas 1953 metų planas

Šimtai Kinijos Liaudies Respublikos pramonės įmonių prieš laiką įvykdė 1953 metų gamybinės užduotis. Šiaurės Kinijoje iki lapkričio pabaigos 205 įmonės įvykdė metinius planus. Jų tarpe — Šiczinšanio elektrinė, žemės ūkio mašinų gamykla, liaudies spaustuvė ir 47 kitos Pekino įmonės.

Albanijoje plečiama prekyba

Priemonės, kurių Albanijos vyriausybė ėmėsi per pastaruosius mėnesius prekybos srityje, žymiai pagyveno prekių apyvartą ir pagerino gyventojų aprūpinimą pramoninėmis prekėmis ir maisto produktais. Nuo rugsėjo iki lapkričio mėnesio socialistinio prekybos sektoriaus prekių apyvarta padidėjo 19,2 procento palyginti su atitinkamu pereinamųjų metų laikotarpiu.

Išplėsta kooperatinė prekyba kaime. Palyginti su 1952 metais prekių apyvarta kaime padidėjo beveik pusantro karto.

Per 11 šių metų mėnesių atidarytos 427 paroduotuvės.

(TASS—ELTA).

Naujos knygos

MEŠKAUSKAS, K. **Stybinė brigada kolūkyje.** V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1953. 40 p., brėž. 7.000 egz. Rb. 0,60.

SLAVINAS, A. ir SIRIJOS GIRA, V. **Ponas Pironas jau nebegriš.** 4 v. 7 pav. pjesė. V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1953. 90 p. 4.000 egz. Rb. 2,25. Įr.

MARŠAKAS, S. **Mokykla ant ratų.** (Rinktinė. Jaun. mokykl. amž. vaikams). V., Valst. grož. lit. 1-kl., 1953. 108 p., il. 10.000 egz. Rb. 3,00. Įr.

MATIUSKINAS, N. I. **Tarybinis patriotizmas — galinga socialistinės visuomenės varomoji jėga.** V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1953. 351 p. 6.000 egz. Rb. 6,00. Įr.

MELAMEDIS, B. **Naradavos tarybinis ūkis.** (Pasvalio raj.) V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1953. 44 p., il. (Lietuvos TSR žemės ūkio paruoš. m. ja. Vyr. ž. ū. propagandos ir moksl. tyrimo įstaigų v. ba). 7.000 egz. Rb. 0,60.

Remontuoja inventorijų

Ždanovo vardo žemės ūkio artilerijos I brigados nariai iš anksto rengiasi ateinančio pavasario laukų darbams. Dabar čia vyksta inventorijos remontas. Nuo ryto ligi vakaro triūsia kalvėje kalvis

J. Jauniškis. Jis jau atremontavo 10 spyruoklinių akėčių, keletą plūgų. Dabar remontuojamos sėjamosios mašinos.

P. Kirša

J. Tvardauskas

Laikas susirūpinti

Sentai pasibalgė laukų darbai, bet „Ažuolo“ kolūkyje tai vienoje, tai kitoje dirvoje pamatvsi beriogsančius plūgus, akėčias, paliktus čia apsileidusių artojų. Jų suvežimu į pastoges ir remontu nesirūpina nei brigadininkai, nei kolūkio valdyba.

Kolūkyje trūksta vežimų — ratų, rogių. Bet nei gaminami nauji, nei remontuojami seni. Kalvė neaprupinta anglimis ir kita reikalinga remontui medžiaga.

Kaip galvoja kolūkio val-

dyba atlikti be rogių trąšų pargabenimą ir kitus darbus žiemos metu, kaip ji galvoja pavasarį vykdyti arimą, sėją su sulūžusiu inventoriumi — neaišku.

Šiuo klausimu kolūkio valdyba turi susirūpinti dabar, kad nereikėtų, kaip sakoma liaudies patarlėje, — šunis lakinti, kai laikas medžioti.

G. Ivanovas

Redaktorius

L. RUDAŠEVSKIS

Valstybinių paskolų laimėjimų tiražų ir padengimo tiražų vykdymo planas 1954 metams

Sausio 24 d. — Trečiosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 11-asis laimėjimų tiražas Akmolinsko mieste.

Vasario 28 d. — Antrosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 13-asis laimėjimų tiražas Vorosilovgrado mieste.

Kovo 7 d. — Penktosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 7-asis laimėjimų tiražas Maskvos mieste.

Kovo 14 d. — Ketvirtosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 9-asis laimėjimų tiražas Tomsko mieste.

Balandžio 25 d. — Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1951 metų laida) 5-asis laimėjimų tiražas Vilniaus mieste.

Gegužės 9 d. — Valstybinės 2 proc. 1948 metų paskolos 13-asis laimėjimų tiražas Penzos mieste.

Gegužės 23 d. — Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1952 metų laida) 3-asis laimėjimų tiražas Maskvos mieste.

Birželio 20 d. — Trečiosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 12-asis laimėjimų tiražas Čeboksarų mieste.

Liepos 25 d. — Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1953 metų laida) 1-asis laimėjimų tiražas Izjevsko mieste.

Rugpjūčio 22 d. — Antrosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 14-asis laimėjimų tiražas Leninabado mieste.

Rugsėjo 19 ir 20 d. — Ketvirtosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 10-asis laimėjimų tiražas ir 1-asis padengimo tiražas Astrachanės mieste.

Spalio 24 d. — Penktosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 8-asis laimėjimų tiražas Zoporozjės mieste.

Spalio 31 d. — Antrosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 3-asis padengimo tiražas Maskvos mieste.

Lapkričio 14 d. — Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1951 metų laida) 6-asis laimėjimų tiražas Pskovo mieste.

Lapkričio 21 d. — Trečiosios Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti 2-asis padengimo tiražas Maskvos mieste.

Gruodžio 12 d. — Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1953 metų laida) 2-asis laimėjimų tiražas Oriolo mieste.

Gruodžio 19 d. ir 20–21 d. — Valstybinės 2 proc. 1948 metų paskolos 14-asis laimėjimų tiražas ir 3-asis padengimo tiražas Serpuchovo mieste.

Gruodžio 26 d. — Valstybinės paskolos TSRS liaudies ūkiui išvystyti (1952 metų laida) 4-asis laimėjimų tiražas Novgorodo mieste.

Sausio, kovo, gegužės, liepos, rugsėjo ir lapkričio mėnesių 30 d. įvyks Valstybinės 3 proc. vidaus išlošiamosios paskolos laimėjimų tiražas.